

Støtte paa forskellige Omraader er vel nok til en vis Grad nødvendig, men vi maa heller ikke være blinde for, at den kan have til Følge, at der bliver flere og flere Virksomheder, der ikke kan klare sig selv, fordi de, naar de har haft Fordelen af en saadan hjælpende Haand, i stedse stærkere Grad mister Evnen til selv at tage Ansvaret. Støtte efter Belønnings- eller Præmieringsprincippet bruges, naar et eller andet Erhverv eller en enkelt Mand eller en Organisation foretager sig noget, som samfundsmæssigt set maa siges at være en god Foranstaltning, en Foranstaltning, som man vil støtte for at fremme dens videre Gang. Samfundet kan altsaa kun være glad ved, at der udfoldes en saadan Virksomhed, og Samfundets Støtte hertil er ret beset ikke noget Tab eller noget Offer fra Samfundets Side, men betyder i Virkeligheden en Samfundsgevinst, en samfundsøkonomisk Fordel, hvis denne Virksomhed i stedse stigende Grad bliver udøvet. Det er jo ret mærkbart, at den nuværende Regering og de Partier, som støtter den, har en uhyre Forkærlighed for det første Princip, Trangsprincippet, fremfor det andet, Belønnings- eller Præmieringsprincippet. Vi har her i Rigsdagen under denne Regering, ikke mindst i denne Samling, Gang paa Gang staaet overfor Spørgsmaalet om Ydelse af Støtte og yderligere Støtte til Virksomheder og Produktioner, som ikke kan klare sig selv. Mig bekendt har vi kun een Gang staaet overfor et Lovforslag, der gik ud paa at hjælpe efter Belønningsprincippet, og da gjaldt det en Nedsikring af de hidtil givne Bevillinger, nemlig til Fremme af Husdyravlen. Deri ser jeg et Tegn paa, at det nuværende Styre i høj Grad foretrækker at yde Støtte efter Trangsprincippet i Stedet for Belønnings- eller Præmieringsprincippet, hvad der efter min Opfattelse er fuldkommen forkert. Hvis vi nu hjælp Industrien ved at give den en Belønning, en Præmie for at foretage noget, som var til dens eget og Samfundets Gavn, og hvorigennem den kunde oparbejdes til at blive mere og mere konkurrencedygtig, vilde det være en meget heldig Form for Støtte, som Samfundet kunde være i høj Grad tjent med at yde. Men her er det, som sagt, den nuværende Regering foretrækker, at Understøttelsespri-ncippet, Trangsprincippet, skal være det afgørende for, om Støtten skal ydes, og det er ogsaa saadan, at denne Regering i mange Tilfælde foreslaar Bestemmelser, som direkte eller indirekte kan bidrage

til at hemme Erhvervslivet i Udfoldelsen af dets fulde Produktionskraft. Jeg skal saaledes minde om det mindre betydende Lovforslag om Lovfæstelse af en ugentlig Hviledag og Lovforslaget om en lovfæstet 8 Timers Arbejdsdag, altsaa Forslag om Fastsættelse af visse Regler, som i mange Tilfælde vil virke generende for Erhvervslivet, og hvis saa Erhvervene, naar disse Love er gennemført, ikke kan klare sig under disse generende Regler, er det vel Meningen, at de skal kunne komme til Staten og bede om Hjælp, og saa vil man yde dem Hjælp.

Den Krise, Erhvervslivet for Tiden staar i, har efter min Opfattelse to Aarsager. Den ene er den tyske Toldpolitik, som i høj Grad generer vigtige Erhverv i vort Land og i høj Grad forværrer den Krise, som hele Erhvervslivet er i paa Grund af Kronestigningen. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men kun nævne det, fordi det bør erkendes, at det er et Forhold, som for en vis Del af vort Erhvervsliv i høj Grad forværrer den Krise, Erhvervslivet i det hele er i paa Grund af Kronestigningen. Den anden Aarsag er, som allerede nævnt, Kronestigningen. Hvad betyder Kronens Stigning? Den betyder i sig selv kun en Formueomflytning, den betyder, at der bliver flyttet Værdier fra Debitor til Kreditor. Men rent erhvervsmæssigt sker der i Virkeligheden ikke noget væsentligt ved Kronestigningen under Forudsætning af, at vi alle sammen indretter os efter Kronens nye Værdi. Hvis vi vil indrette os efter Kronens nye Værdi, vil det sige, at vi gaar ned med Priserne til et mindre Antal Kroner. Men dette mindre Antal Kroner repræsenterer den samme Værdi som det større Antal gamle Kroner, man havde, før Stigningen begyndte. Derfor kan jeg ikke give det ærede Medlem Hr. Dahlgaard Ret, naar han sagde, at det er Kronestigningen, der har bragt Erhvervslivet ind under en Hestekur, som al Produktion maa gennemgaa. Det er i Virkeligheden slet ikke Kronestigningen, der har bevirket det, men det, at der er visse Dele af vort Lands Erhvervsliv og dem, som arbejder deri, der ikke vil indrette sig efter den nye Værdi. Det er det, og *det alene*, kan man godt sige, som fremkalder Krisen. Lad os tænke os Landbruget. Det er klart, at dets Indtægter automatisk, nøjagtigt med det samme gaar ned til de Værdier, de havde i Forvejen, altsaa gaar lige saa meget ned i Kroneantal, som Kronen stiger i Værdi, fordi der handles i uden-